

| CA

ÀGORA DIPLOCAT 5

Diplomàcia pública en temps de pandèmia

Com exercir a distància una disciplina que es basa en el contacte directe

DEBAT GLOBAL - 2 de juliol de 2020

Localització

La Rambla 14, principal
08002 Barcelona

Contacte

+34 936 405 470
info@diplocat.cat
www.diplocat.cat

@Diplocat

@Catalonia_Diplocat

Índex

1. Contextualització.....	4
2. Per què aquest debat global	4
3. Com s'ha adaptat la diplomàcia pública a la nova realitat	5
Neil Simon	
Els efectes de les restriccions de mobilitat i el futur de la diplomàcia digital	
Bones i males pràctiques	
Liz Galvez	
Els efectes de la pandèmia en la reputació dels estats	
Bones i males pràctiques	
Montserrat Feixas	
La importància de la diplomàcia pública en les crisis humanitàries	
Bones i males pràctiques	
4. Torn de preguntes	9
5. Conclusions	10
6. Referències.....	11
Annex. Participants.....	12
Entitats membres del consorci	13

1. Contextualització

El món viu una crisi sanitària sense precedents des del mes de març de 2020, que ha limitat la mobilitat internacional i ha traslladat l'activitat al món virtual, des del teletreball fins a les cimeres internacionals. Per altra banda, la diplomàcia es basa en el contacte, la confiança i compartir informació els uns amb els altres. Encara que la modalitat digital dificulti moltes d'aquestes característiques, les elits polítiques i diplomàtiques es continuen reunint i continua havent-hi converses.

La diplomàcia pública es basa en l'ús del *soft power*, que definit per Joseph Nye és l'habilitat d'influir en les preferències dels altres. Per aquest motiu es basa en la promoció de la marca d'un país, les seves bones pràctiques i la seva cultura. Per això utilitza instruments com intercanvis culturals i educatius, programes de visites internacionals i altres activitats presencials basades en conèixer de primera mà i experimentar què fan i com viuen els altres. Però actualment res d'això no és possible.

Un altre aspecte que tracta la diplomàcia pública és la promoció de la imatge d'un país a l'estranger, per crear una opinió positiva i fer-lo més atractiu per a les inversions, el coneixement, les institucions i el turisme, així com per construir lligams amb altres països. Saber com afecten les teves accions de govern a nivell internacional és actualment una part molt rellevant de l'acció exterior de molts estats. La gestió de les crisis climàtiques, dels refugiats i de la mateixa pandèmia, o el respecte als drets humans i la democràcia són alguns dels temes que més poden afectar la reputació d'un país a l'exterior.

Així doncs, l'adaptació de la diplomàcia pública a la nova realitat ha estat més complexa que en altres àrees de les relacions internacionals, però a la vegada el seu bon ús pot ser encara més important que en altres moments.

Fins ara, DIPLOCAT feia activitats presencials, que anaven des de jornades i conferències amb participants de tot el món fins a programes de visites internacionals per donar a conèixer Catalunya de primera mà. Però en la situació pandèmica actual, això no és tan fàcil i és més important que mai poder compartir les idees i les pràctiques que ajudin a superar-la de la millor manera possible.

2. Per què aquest debat global?

Aquest debat pretén entendre com ha afectat a la imatge d'un país el tracte que aquest ha donat als seus ciutadans durant la pandèmia, i alhora estendre la mirada al tracte que es dona als no nacionals, sobretot els refugiats. Es volen trobar eines per mantenir viva la diplomàcia pública i trobar noves maneres de fer per poder trencar les barreres que imposa el distanciament social. La diplomàcia pública era una eina cada cop més utilitzada i en el context actual s'ha vist frenada. És per això que aquest és el moment ideal per innovar i repensar la disciplina.

DIPLOCAT vol debatre i compartir idees sobre el present i el futur de la diplomàcia pública. En l'actual moment d'incertesa, molts actors (ONG, ciutats, regions, estats) no saben gaire com acompanyar i fer costat als ciutadans, tant els nacionals com els vinguts de fora.

Un dels grans exemples presents sobre la funció de la diplomàcia pública va sorgir a Corea, on van detectar un canvi en la percepció internacional sobre el país. Com que a Corea es van fer molts testos de coronavirus des de bon començament, van registrar un nombre molt elevat de casos al principi de la pandèmia. Al món va semblar que no ho tenien ben controlat, però amb el temps es va veure que ho

estaven fent molt bé, i això els ha donat una bona oportunitat per compartir les seves bones pràctiques i guanyar prestigi (The Korea Times, 2020).

Aquest debat vol donar resposta a alguns dels grans dubtes que la diplomàcia pública es planteja en aquests moments. Saber com pot ajudar en aquests moments i detectar quines són les eines més útils per fer-ho. Preparar-se pel que vindrà i pensar com en el futur pròxim es podran realitzar els intercanvis culturals, científics i acadèmics. També vol saber si la diplomàcia pública virtual perd espontaneïtat i creativitat a causa dels límits que imposa la tecnologia. En definitiva, aquest debat vol trobar la millor manera perquè la diplomàcia pública faci el que millor sap fer, apropar les persones tot i que es trobin distanciades.

Laura Foraster, secretària general de DIPLOCAT, va presentar i moderar el debat, posant èmfasi en la necessitat de trobar noves maneres d'actuar en el nou context i en la importància de compartir les bones pràctiques existents de diplomàcia pública. El debat es va dividir en dues parts: una primera on cada ponent parlava sobre el seu tema d'expertesa i una segona centrada en bones i males pràctiques. El torn de preguntes va permetre completar i aprofundir alguns dels temes tractats en el debat.

3. Com s'ha adaptat la diplomàcia pública a la nova realitat?

> NEIL SIMON

“No s'ha d'abandonar el contacte i s'ha de perdre la por a ser innovadors en diplomàcia pública”

Els efectes de les restriccions de mobilitat i el futur de la diplomàcia digital

Segons el vicepresident de Bighorn Communication (Portland, Oregon, EUA), en els pròxims mesos o anys haurem de conviure amb el virus i per això cal considerar les condicions actuals no com a transitòries, sinó que es mantindran a mitjà termini. Molts no s'han atrevit a entrar en el món digital per por, però ara mateix és obligatori fer-ho, perquè si vols fer actes o activitats de diplomàcia pública, actualment han de ser en línia. Hem d'entendre la diplomàcia pública com una relació familiar més. No trucaràs a la teva mare i li diràs que com que estem en pandèmia ja li desitges un felix aniversari, bon Dia de la Mare i bon Nadal i que l'any que ve ja ens tornarem a reunir i a parlar. Cal demostrar la voluntat i la necessitat de contactar amb els interlocutors de manera periòdica i cal buscar noves maneres de fer-ho.

Bones i males pràctiques

La funció principal de la diplomàcia pública és compartir els èxits amb els altres països per poder aprendre els uns dels altres. L'objectiu no només és connectar, sinó que és connectar per aprendre dels que ho fan millor, compartir els coneixements i ajudar a ser millors governants, a ser una comunitat més sana o viure millor les nostres vides.

Quan un país detecta que ha comès un error, també té l'obligació de compartir-ho amb la resta i dir a la comunitat internacional que han provat de fer una cosa i que no ha sortit bé, perquè la resta no els cometin. Compartir els desencerts és igual d'essencial que compartir les bones pràctiques en la diplomàcia pública.

Exemples més concrets de pràctiques de diplomàcia pública que s'han realitzat durant la pandèmia:

- La celebració del dia d'Europa de la Delegació de la Unió Europea als Estats Units. Van fer un acte que demostrava els lligams entre Europa i els Estats Units a partir d'un directe de 90 minuts i diferents xerrades de personalitats americanes de l'economia, la cultura i la política, que van comentar els lligams amb Europa i les necessitats del moment sota el marc de la importància de l'ajuda mútua i el recordatori que junts som més forts.
- Cambres de comerç bilaterals europees i americanes. Van decidir fer una activitat basada en petites reunions entre empresaris de diferents països que estaven interessats en els mateixos temes, seguint la dinàmica de "cites ràpides". Va permetre fer molts contactes d'una manera innovadora. Aquesta dinàmica va ser molt ben valorada pels participants.

> LIZ GALVEZ

“És important fer de la ciutadania una aliada per sortir de la pandèmia”

Els efectes de la pandèmia en la reputació dels estats

Segons l'exdiplomàtica britànica, la reputació és molt important per a tots els països i per això actualment s'inverteix tant en diplomàcia pública i en la creació de la marca nacional. El poder tou és clau per promoure el bon estat de l'economia domèstica i per demostrar capacitats i influència en l'àmbit internacional. Per poder demostrar confiança i seguretat a l'exterior, els teus ciutadans han de confiar en tu. Podem comptar amb els dits d'una mà el nombre de països que surten victoriosos de la gestió de la pandèmia. Nova Zelanda ha tingut un gran lideratge, va actuar ràpidament i va tractar la població amb empatia, essent alhora molt honestos sobre les conseqüències econòmiques i socials de la crisi. Van fer que la població fos una aliada de la gestió i per això lideren els rànquings, seguits per Corea del Sud, que també ha aconseguit confiança interna i externa. L'altre membre del rànquing és Taiwan, que tot i que no és reconegut per molts com a estat sobirà, s'ha guanyat el respecte i els elogis per la bona gestió de la COVID-19.

Altres països han pres decisions sense involucrar la població ni donar-los l'oportunitat d'opinar sobre l'impacte de les mesures imposades. En alguns països fins i tot s'han castigat les veus discordants. En general, l'empatia no ha estat una qualitat molt present. En canvi, han sovintejat la manca de confiança en la veracitat de les dades científiques, el maltractament dels més desfavorits, el racisme i les teories conspiranoiques, que els governs en molts casos no han estat capaços de calmar o desmentir. Altres han aprofitat directament per fer polítiques que vulneren els drets humans i ampliar l'agenda nacionalista. Òbviament, tots aquests elements no formen part de la fórmula per crear confiança internacional.

Els països que no han actuat, definint el virus com a insignificant, han demostrat molt poc respecte cap a la ciutadania. I el que s'obté és caos, divisió política marcada pel populisme i reticència a les respostes multilaterals.

Europa té capacitat per fer front a la pandèmia i té com a norma la transparència. És per això que s'han donat dades a la població i s'han involucrat els científics en la gestió, però el problema ha estat que les

respostes han estat molt diferents entre membres de la Unió Europea. Sumat al fet que hi ha estats amb mesures diferents segons la regió, el resultat no ha estat bo. La manca de consens europeu no ha afavorit la imatge internacional de la UE, que *de facto* ha tingut el paper de líder global en la resposta i la gestió de la pandèmia perquè els EUA hi han renunciat.

Hi ha països als quals no els importa tenir mala reputació, però els països occidentals fa anys que venen la imatge de líders econòmics, defensors de l'estat de dret i la bona governança. Aquests han de demostrar que controlen la situació, amb mesures més consistents i predicant amb l'exemple pel que fa als valors democràtics.

Actualment al ciutadà no li interessa què fan els altres governs, li interessa què passa internament, el que l'afecta directament a ell. Evidentment percebrà si un altre estat ho fa millor o pitjor, però la principal preocupació és per la gestió interna que fa el seu govern. Ara els estats treballaran més en la reputació interna a curt termini, però totes les democràcies han de saber gestionar també els efectes internacionals a mitjà i llarg termini.

Bones i males pràctiques

El que vols aconseguir amb la diplomàcia pública són relacions estables i de llarga durada que aportin efectes duradors en el temps. Per mantenir aquestes relacions a distància es pot fer de diferents maneres, com són les xarxes de les elits, l'intercanvi científic o la diplomàcia cultural.

Les xarxes de les elits poden produir moltes activitats diferents:

- Els *webinars*, debats, conferències amb acadèmics, membres de *think tanks*, etc. Aquests actes, que abans es feien presencialment, no han estat gaire difícils de traslladar al món digital. A més, en aquest format poden arribar a audiències més àmplies i permeten posar en contacte més persones.
- Programes de visites internacionals. El ministre d'exterior britànic va participar en una visita virtual a Bangladesh, on va poder conèixer de manera digital les diferents persones amb qui s'hauria trobat presencialment. En la mateixa línia, l'ambaixador dels Emirats Àrabs Units va fer un sopar virtual amb membres del Parlament britànic.

Intercanvi científic:

Encara que normalment el món científic és bastant competitiu i hi ha força rivalitat entre els seus membres, en la investigació de la vacuna per a la COVID-19 han demostrat que poden col·laborar, i això ho han pogut fer gràcies a la tecnologia. Xile té un programa de cooperació científica interuniversitària i del món privat amb altres països per a l'estudi de la vacuna. Aquesta nova col·laboració ha demostrat que es poden crear lligams en temps de pandèmia.

La diplomàcia cultural també es pot desenvolupar de moltes maneres:

- Classes telemàtiques d'idiomes.
- Visites virtuals a museus.
- Concerts en línia.
- Classes telemàtiques de cuina, com la que va fer l'Oficina de Turisme de Filipines a Londres amb cuiners professionals.

- Intercanvis acadèmics i programes educatius. Per motius obvis, aquesta és una de les àrees de la diplomàcia pública cultural que s'han vist més afectades. A part de l'educació, el que els estudiants busquen és una experiència completa i no estar tancats en una habitació asseguts davant d'un ordinador. Aquesta situació portarà a una reducció dels estudiants internacionals a les universitats i comportarà grans efectes econòmics i una disminució de l'impacte de la diplomàcia pública de molts països.

> MONTSERRAT FEIXAS

“En no discriminar entre nacionals i refugiats, la pandèmia ha ajudat a fer societats més empàtiques i crear xarxes”

La importància de la diplomàcia pública en les crisis humanitàries

Avui en dia, un 1% de la humanitat s'ha vist obligat a desplaçar-se. Això són més de 70 milions de persones. La missió de l'ACNUR és que es respecti el dret d'asil per a tothom i que els refugiats siguin tractats correctament. Segons la representant regional a Europa Central de l'ACNUR, per tal que això sigui possible s'utilitza sovint la diplomàcia pública. Cal conscienciar la societat que darrere les xifres hi ha persones.

L'ACNUR distingeix tres grans àrees d'acció:

1. La narrativa: parlar en el moment correcte, amb un missatge clar i seguint el que diuen els experts.
2. L'empatia: generar empatia i compassió cap als refugiats i els sol·licitants d'asil i acabar amb les pors i els prejudicis de la població envers aquests col·lectius.
3. L'acció: fer que la població es mobilitzi i que els governs actuïn correctament.

Pel que fa als receptors, diferencien entre quatre perfils d'audiència:

1. Els simpatitzants, aquelles persones que consideren que el que és correcte és donar suport als refugiats.
2. Els dubtosos (*conflicted middle*), gent que es preocupa per la situació dels refugiats, però que alhora els preocupa l'impacte que aquests poden tenir en la societat, la cultura, l'economia i la seguretat. Aquí hi ha la majoria de població europea.
3. Els mitjans de comunicació, que tenen la capacitat d'arribar a un públic molt nombrós.
4. Els governs, per tal d'assegurar que segueixin el dret internacional i no vulnerin els drets dels refugiats ni dels demandants d'asil en les seves polítiques i en la legislació.

Amb la pandèmia de la COVID-19, els estats van tancar les fronteres i tot i que des d'ACNUR van entendre que era legítim fer-ho perquè la protecció de la ciutadania era prioritària, es va treballar per garantir que qualsevol persona que ho necessités tingués opcions de trucar a la porta i sol·licitar el dret de refugi o d'asil. També es va treballar per garantir que les mesures que es van aplicar a la ciutadania tinguessin en consideració els refugiats i els demandants d'asil i es va col·laborar amb els governs per fer arribar també els missatges de salut pública als col·lectius de refugiats.

Un altre dels elements essencials de la diplomàcia pública en temps de pandèmia ha estat el fet que hi ha refugiats amb formació de perfil sanitari que han contribuït a la lluita contra la COVID-19, fet que ha ajudat a projectar-ne una imatge positiva.

Bones i males pràctiques

Pel que fa als països on ella treballa (Bulgària, Croàcia, República Txeca, Hongria, Moldàvia, Polònia, Romania, Eslovàquia i Eslovènia), no hi ha hagut discriminació en l'accés al sistema sanitari, però el dret d'asil no s'ha acabat de respectar.

Els actes i les reunions virtuals han facilitat la participació a més reunions i esdeveniments, que d'altra manera no hagués estat possible. S'han creat xarxes de refugiats i s'han pogut crear ponts entre ells i les comunitats dels països i ciutats d'acollida, com ara un fòrum de dones refugiades en què també hi participen dones dels països d'acollida, que ha permès crear una comunitat molt àmplia pel fet de ser virtual.

Tot i això, res no substitueix el contacte directe i humà, per molt bones que siguin les pràctiques digitals.

4. Torn de preguntes

El context de pandèmia és més favorable per a la diplomàcia pública que per a la tradicional? Quines lliçons podem extreure per reforçar la democràcia global a partir de la diplomàcia pública i fer front a reptes de futur com les *fake news*?

Neil Simon: Sí, el context afavoreix més la diplomàcia pública. La diplomàcia tradicional està molt basada en el contacte i les relacions personals i el món digital no ofereix el clima de confiança i privacitat en les converses i les negociacions al qual estan acostumats. Però és justament aquesta possibilitat d'arribar a més persones, de manera més senzilla, el que incrementa les possibilitats de la diplomàcia pública.

Les *fake news* es poden neutralitzar des dels equips de comunicació tot compartint les bones pràctiques i invertint en ampliar l'impacte del teu missatge a les xarxes. Però cal ser conscients que aquesta activitat constant i agressiva no té aturador. És important trobar col·laboradors per transmetre el teu missatge. Per fomentar l'ús de les mascaretes als EUA, s'ha cercat la complicitat d'esportistes famosos.

Liz Galvez: El que hem après de la pandèmia és que es necessita més cooperació multilateral en totes les àrees possibles per poder fer front a possibles nous reptes i onades futures. Aquestes possibilitats de cooperació s'han de definir i detallar en propostes concretes. Pel que fa a les *fake news*, si bé és cert que són difícils de controlar perquè s'escampen fàcilment, es poden arribar a contenir amb personal especialitzat. Cal diferenciar les *fake news* deliberades, la desinformació dissenyada i els rumors. Per fer front a la desinformació cal trobar les persones indicades, amb els missatges adequats. A vegades poden ser famosos o personatges influents que estiguin disposats a transmetre els missatges correctes o també es pot utilitzar les comunitats estrangeres com a via d'internacionalització.

Montserrat Feixas: Les *fake news* són una batalla inacabable. Hi ha un discurs molt tòxic en contra dels immigrants i dels refugiats, i hem d'utilitzar la diplomàcia per combatre'l. De la pandèmia hem après que l'accés a la salut pública és un dret humà i que fins ara no estava garantit; això ho hem de canviar.

Quin és el rol de les ciutats en la diplomàcia pública i les agendes globals?

Neil Simon: El rol de les ciutats és molt important i així ho han demostrat liderant la resposta a la crisi actual. El fet que els estats no impliquin els líders municipals i regionals és un error, ja que la majoria dels reptes actuals tenen implicacions a les zones urbanes, com ara les emissions de carboni o la mobilitat. És per això que els ens locals han de participar en el debat global i compartir l'aprenentatge i les accions que porten a terme.

Liz Galvez: El rol de les ciutats i dels actors no estatals és molt important. No només ara per fer front a la pandèmia, sinó que hi ha molts àmbits que les ciutats poden liderar, com ara el transport o la sostenibilitat (*green cities*), sobretot quan aquestes polítiques són massa complexes per implementar-les a tot el país. La diplomàcia entre ciutats és una dinàmica molt sòlida. L'agermanament de ciutats representa un contacte personal que no és de govern a govern ni de diplomàtic a diplomàtic, sinó que és un contacte diferent i molt important.

Montserrat Feixas: El rol de les ciutats en la diplomàcia pública és molt important, sobretot a l'hora d'incloure els refugiats i treballar per la seva integració en la comunitat i el seu benestar.

Quin és el rol de la cultura en la diplomàcia pública?

Neil Simon: Actualment hi ha l'oportunitat de fer coses més tàctils, tot i estar en un entorn digital. Per exemple, es pot enviar un país dins d'una caixa. Envies una experiència digital a diferents parts interessades, com per exemple una classe de cuina, i tothom obre la caixa a la vegada i dones l'oportunitat als participants perquè es relacionin entre ells. Això ja va més enllà d'un simple debat digital. Tenir una cosa física per tocar o oler porta a una nova manera de transmetre la cultura. Els tours virtuals a museus, els concerts en línia i les activitats amb famosos són un èxit per a la promoció de la cultura. Només cal trobar formes diferents i innovadores per promoure la diplomàcia cultural.

Montserrat Feixas: La diplomàcia cultural és una gran eina per presentar els refugiats no només com a receptors d'ajudes sinó com a persones que poden aportar i compartir coneixement i talent, i així canviar el discurs clàssic per un de més positiu, que permeti que s'entengui millor qui són i què poden aportar a la societat d'acollida.

5. Conclusions

Del debat global n'han sorgit moltes respostes, idees i bones pràctiques per mantenir viva la diplomàcia pública en un context de distanciament social. S'ha exposat la necessitat de no aturar-la i de mantenir el contacte amb els homòlegs, els contactes i l'audiència potencial per continuar reforçant els lligams. S'ha exposat la possibilitat i la necessitat de fer-ho de manera original, d'intentar anar més enllà del món digital estricte, tot aportant diferents sensacions a les activitats que s'organitzen i promovent el contacte entre els participants.

També s'ha parlat de l'oportunitat d'estendre la diplomàcia pública a àrees del coneixement que solen ser més competitives que cooperatives, com és el món científic, que actualment es troba unit en la cerca de la vacuna i de la cura de la COVID-19. Aquests lligams sorgits arran de la pandèmia poden haver vingut per quedar-se.

Pel que fa a la reputació dels països, s'ha vist com actualment és més important com actua el govern del país on es viu. Encara que hi pugui haver guanyadors aparents com Nova Zelanda o Corea del Sud, tots els països poden sortir reforçats si no temen reconèixer públicament els seus errors en la gestió i mostrar voluntat de millora.

La gestió de la crisi dels refugiats ha quedat en un segon pla i actualment no sembla afectar massa la reputació dels estats. Amb les fronteres tancades, les possibilitats de demanda de refugi i asil han estat molt escasses. Tot i això, s'ha demostrat que amb voluntat es pot aconseguir que no hi hagi excessives distincions entre nacionals i no nacionals en l'accés a serveis bàsics com la salut.

El món virtual ha demostrat que és un gran mitjà per poder arribar a més gent i crear unes xarxes més amples, tot i que el contacte directe és insubstituïble. Segurament alguns àmbits de la diplomàcia pública digital es mantindran en l'escenari post-COVID.

6. Referències

Nye, J. (2008). Public Diplomacy and Soft Power. *The ANNALS Of The American Academy Of Political And Social Science*, 616(1), 94-109. doi: 10.1177/0002716207311699.

The Korea Times. (2020) From disaster to opportunity: Pandemic response elevates Korea's public diplomacy. The Korea Times.

Annex. Participants

> MONTSERRAT FEIXAS REPRESENTANT REGIONAL A EUROPA CENTRAL D'ACNUR

Montserrat Feixas Vihé ha estat la representant regional a Europa Central, amb seu a Bucarest, des del 2013. És la responsable de la coordinació i de liderar les operacions d'ACNUR a Bulgària, Croàcia, República Txeca, Hongria, Moldàvia, Polònia, Romania, Eslovàquia i Eslovènia. Feixas és membre del Consell Consultiu de DIPLOCAT.

> LIZ GALVEZ SENIOR FELLOW A DIPLO FOUNDATION. EX-DIPLOMÀTICA DEL MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE LA COMMONWEALTH BRITÀNIC

Liz Galvez va treballar al servei diplomàtic del Ministeri d'Afers Exteriors i de la Commonwealth britànic durant 33 anys, tant a Londres com a llocs com Helsinki als anys 60, a Amèrica Central durant els 80, l'època més conflictiva de la regió, a l'OSCE a Viena abans i després de la caiguda del mur de Berlín, a Romania en el principi de la transició postcomunista i a Nacions Unides, tant a Ginebra com a Nova York. Després de retirar-se, va ser nomenada directora executiva de l'Aspen Institute de Romania, on va estar 3 anys. Des de 2009 és professora a Diplo Foundation, especialitzada en diplomàcia pública i habilitats de negociació. Recentment l'han nomenat *senior fellow* de la facultat.

> NEIL SIMON VICEPRESIDENT DE BIGHORN COMMUNICATION (PORTLAND, OREGON, EUA)

Neil Simon és responsable de *EU Policy and Outreach Partnership* a Bighorn Communication, un rol que té des de la creació del projecte el 2016 i per al qual ha produït més de 200 activitats a més de 35 països. És un periodista premiat i l'exdirector de comunicacions de l'US Helsinki Commission i de l'Organization for Security and Cooperation a la Europe Parliamentary Assembly. Ha liderat programes de formació de l'USAID a Vietnam sobre diplomàcia per a parlamentaris i ha publicat nombrosos articles sobre diplomàcia pública a Europa i Àsia Central.

Entitats membres del consorci

» Institucions públiques i entitats municipalistes

- Generalitat de Catalunya
- Ajuntament de Barcelona
- Ajuntament de Tarragona
- Ajuntament de Girona
- Ajuntament de Lleida
- Ajuntament de Vielha e Mijaran
- Diputació de Barcelona
- Diputació de Tarragona
- Diputació de Girona
- Diputació de Lleida
- Conselh Generau d'Aran
- Associació Catalana de Municipis i Comarques
- Federació de Municipis de Catalunya

» Entitats de l'àmbit empresarial

- Consell General de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació de Catalunya
- Foment del Treball Nacional
- Micro, petita i mitjana empresa de Catalunya (PIMEC)
- Confederació de Cooperatives de Catalunya
- Associació Multisectorial d'Empreses (AMEC)
- Fundació Privada d'Empresaris (FemCAT)

» Entitats de l'àmbit social, sindical i esportiu

- Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya
- Unió General de Treballadors de Catalunya (UGT)
- Comissions Obreres de Catalunya (CCOO)
- FC Barcelona

» Universitats, escoles de negocis i centres acadèmics

- Universitat de Barcelona (UB)
- Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)
- Universitat Politècnica de Catalunya (UPC)
- Universitat Pompeu Fabra (UPF)
- Universitat de Lleida (UdL)
- Universitat de Girona (UdG)
- Universitat Rovira i Virgili (URV)
- Universitat Ramon Llull (URL)
- Universitat Oberta de Catalunya (UOC)
- Universitat de Vic · Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC)
- Universitat Internacional de Catalunya (UIC)
- Universitat Abat Oliba CEU (UAO CEU)
- Institut Barcelona d'Estudis Internacionals (IBEI)
- EADA Business School
- Barcelona Graduate School of Economics (Barcelona GSE)